

FOYER MARTHE ROBIN - Brasschaat

wekelijks foyerblaadje nr 8 2020

Zondag 23 februari

Zondag van Quinquagesima

Alleen het geloof in Christus kan ons redden. Maar wij moeten met Christus opgaan om met Hem te sterven. (evangelie)

Ons geloof mag geen dood geloof zijn. Het moet vruchtbaar zijn in zijn werken. Dat is het grote gebod van de liefde.

Daarom deze zondag het heerlijk loflied van de heilige Paulus op de liefde. (epistel) .

Door de eucharistie kan de liefde tot werkelijkheid worden in ons dagelijks leven. (slotgebed).

Begin van de Veertigdaagse Vastentijd

Op woensdag 1 maart, Aswoensdag, begint de veertigdaagse vastentijd. In de Katholieke Kerk ontstond in de 2de eeuw na Christus de gewoonte om in voorbereiding op Pasen te vasten. Aanvankelijk vastten de christenen enkel op de drie dagen vlak voor Pasen. Later werd dit uitgebreid tot de hele Goede Week. Pas op het einde van de 3de eeuw werd dit nogmaals uitgebreid tot een doorlopende tijd van veertig dagen vasten en boete.

Waarom veertig dagen? Omdat ook Jezus zelf veertig dagen vastend in de woestijn heeft doorgebracht. Gedurende de drie laatste dagen van de vasten onthielden de gelovigen zich volledig van voedsel.

Omdat in de Kerk op zondagen niet werd gevast bepaalde Paus Gregorius de Grote (590-604) dat de Veertigdagentijd voortaan 46 dagen voor Pasen moest aanvangen. Zo bleven er, na aftrek van de zondagen, veertig werkelijke vastendagen over voordat het feest van Pasen gevierd werd. Daarom begint de Vasten op een woensdag.

Op Aswoensdag ontvangt de gelovige het 'askruisje'. Voor de H. Mis zegent de priester de as en tekent er op het voorhoofd van de gelovige een kruisje mee, ten teken dat hij een tijd van bezinning en bekering en boete ingaat. Tot elke gelovige zegt hij: *"Gedenk o mens dat gij van stof zijt en tot stof zult wederkeren."*

Deze tekst is gebaseerd op wat God na de zondeval uitsprak over de mensheid. Wij lezen dit in het Boek Genesis 3,19.

Dit ritueel is een verkorte versie van de as-bestrooiing die in de vroege Middeleeuwen aan openbare zondaars ten deel viel. Zondaars die volgens het kerkelijk recht of volgens het kerkelijk gebruik een openbare boetedoening was opgelegd, werden op aswoensdag tijdens een indrukwekkende plechtigheid met gewijde as bestrooid. Zoals de eerste mensen vanwege hun zonden uit het paradijs verdreven werden, zo werden ook zij daarna door de priester naar de deur geleid en de kerk uit gestuurd. De toegang tot de kerk werd hen dan ontzegd tot op Witte Donderdag. Dit gebruik duurde tot in de 11de eeuw.

Daarna werden alle andere gelovigen met as bekruid vanuit de gedachte dat alle mensen zondigen ten opzichte van God en hun naasten.

De Bijbel vermeldt reeds het gebruik van 'as' als teken van de Vasten, een tijd van boete en bekering, van bezinning op de verantwoordelijkheid tegenover God en de wereld. De as komt meestal van de verbrande palmtakjes die het vorige jaar op Palmzondag gewijd werden.

Het askruisje is het symbool van de sterfelijkheid, de vergankelijkheid van ons leven. De kruisvorm ervan geeft aan dat de begrenzingen van leven en dood tegelijk ook een perspectief bieden voor een nieuw en beter leven.

As heeft namelijk de kracht om te reinigen, te louteren. As is door het vuur gezuiverd: een beeld voor de zuivering van onze zonden die Christus door Zijn dood heeft bewerkstelligd.

Aswoensdag is een verplichte vastendag. Dit betekent dat de volwassenen, tussen 18 en 60 jaar, die dag slechts één volle maaltijd nemen. Alle andere mensen worden aangespoord zich ook iets meer te ontfemen op deze veertig dagen die ons leiden naar Pasen.

Naast het lichamenlijk vasten door minder te eten of te drinken, of niet te roken, of het mentale vasten door zich iets te ontfemen op gebied van ontspanning of media, zou onze aandacht moeten gaan naar een bewuster gebedsleven. De H. Mis bijwonen, de dagelijkse opdracht aan God en aan de H. Maagd, het rozenkransgebed, het bezoek brengen aan het H. Sacrament zijn praktijken die het gebedsleven terug nieuw leven kunnen inblazen.

De Kruisweg tijdens de Vasten

De Kruisweg van Jezus was de tocht die Jezus maakte van het paleis van Pilatus naar de heuvel van Golgotha. Als onschuldig veroordeelde moest Hij zelf het kruis dragen waarop Hij zou sterven.

In de Bijbel zelf staat weinig over de Kruisweg, maar in de loop der eeuwen heeft de devotie van ontelbaren en de traditie het mede-voelen en mede-lijden met Jezus gestalte gegeven

Wij leven mee met Jezus in de veertien staties die onze Kruiswegmeditatie telt. Het woord ‘statie’ komt van het Latijnse woord ‘statio’ wat betekent, ‘ik sta’ en duidt op een plek waar werd stilgestaan. Deze staties zijn sinds de 16de eeuw ook te zien langs de via Dolorosa in Jeruzalem.

De Kruisweg vormt het sluitstuk van de passie: het lijden van Jezus die met Zijn dood de hele mensheid van haar zonden verlost. Het is een centraal element in het christendom.

Het is bijzonder zinvol en getuigt van een groot meeleven en een grote dankbaarheid als ook wij het plaatsvervangend lijden van Jezus Christus dikwijls herdenken tijdens de Vasten.

Vergeten we niet dat Pasen er nooit zou gekomen zijn zonder Goede Vrijdag.

Carnaval

De dag of twee dagen voordat deze vastentijd begint viert men ‘carnaval’. Het woord is afgeleid van het Toscaanse woord “carne vale”. Letterlijk vertaald betekent dit: vlees vaarwel!

Op carnaval dagen werd er vooral veel gefeest en gegeten. Op ‘vette’ dinsdag werd al het vet dat overgebleven was van de winter opgegeten: men at naargelang de streek worstenbrood, pannenkoeken en pruimentaarten. Er waren carnaval optochten waarin men verkleed met alles de draak kon steken.

Maar de dag nadien, op Aswoensdag, herinnert de priester elkeen aan de vergankelijkheid van dit aardse leven en dan wordt het feesten ... vasten.

“Vasten is de ziel van het gebed, barmhartigheid is het leven van de vasten. Dus, wie bidt moet vasten. Wie vast moet medelijden hebben.

Dat hij ook luistert naar degene die vraagt. Want God luistert naar degene die niet weigert te luisteren naar iemand die hem om iets smeekt”
Heilige Petrus Chrysologus , kerkleeraar (406-450)

Vasten is zonder enige twijfel nuttig voor het lichamelijk welzijn. Maar voor gelovigen is het in de eerste plaats een therapie om te zorgen voor al wat hen verhindert gelijkvormig te worden aan Gods wil. Vasten is een belangrijke ascetische oefening, een geestelijk wapen om te strijden tegen alle ongeordende gehechtheden.

Zich vrijwillig het genoegzaam onzeggen van voeding en andere materiële goederen, helpt de leerling van Christus om de verlangens te beheersen van zijn door de erfzonde verzwakte natuur, waarvan de negatieve uitwerkingen beslag leggen op heel zijn persoon

Samengevat:

Ik denk bijzonder aan meer inzet voor gebed, geestelijke lezing, toevlucht tot het Sacrament van de verzoening, de biecht, actieve deelname aan de .H. Eucharistie, vooral de zondagsmis. Met deze ingesteldheid gaan we het boeteklimaat binnen, dat eigen is aan de Vasten.

Uit de Vastenboodschap van Paus Benedictus XVI -2009

Mededelingen

***Zondag 23 februari is de Heilige Mis in onze kapel om 11.30u**

*Maandag tot en met vrijdag is onze kapel open voor gebed vanaf 8.10u tot 9.10u. Rond 8.30u bidden we samen de rozenkrans.

*Woensdag 26 februari begint de Vasten.

*Vrijdag 28 februari is er om 15 u Kruiswegmeditatie in onze kapel.

*Zaterdag is een H. Mis om 8.30 u in St-Teresia kerk te Ekeren gevolgd door aanbidding van het Allerheiligste.

***Zondag 1 maart is de Heilige Mis in onze kapel om 10 uur**

Foyer(HUIZE) Marthe Robin vzw

• Kapelsesteenweg 208 • 2930 Brasschaat

• T: 00(32) 03 645 14 67 • E: foyer.marthe.robin@skynet.be

W: www.foymartherobin.net info@huizemartherobin.net

www.huizemartherobin.net www.facebook.com/huizemartherobin